

לפרשות נצבים וילך (2)

א. עת סיכומים העת הזו, רגע לפני הסוף: של חיי משה, של התורה, של מעגל השנה. אחרי הברכות והקללות, אחרי הרשימות הארוכות של חוקים ומצוות, יש צורך במעט נחמה ובקצת עידוד.

ב. (יא) כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום לא נפלאה היא ממך ולא רחקה הוא: (יב) לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויסקה לנו וישמענו אתה ונעשה: (יג) ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויסקה לנו וישמענו אתה ונעשה: (יד) כי קרוב אליך הדבר מאד בפיה ובלבבך לעשותו: [דברים ל, 11 – 14]

ג. זה אפשרי, אנחנו מסוגלים לזה: אם רק נפקח עינינו לראות את היופי והאור שסביבנו, אם רק נדע את כוחנו הגדול לעשות ולתקן, אם רק נזכור שאנחנו לא לבד.

ד. הכל כאן / זלי גורביץ

הכל, אם כן, כאן
העולם כולו
והארץ כאן
ממש כאן

ואנשים קרובים
פשוט לגעת
וחפצים, ואני, מה יש לדבר,
לגמרי כאן

והנה אשה
אשה יפה –
אשה יפה
יפה יפה

והיא כאן
ואני כאן
ומה שאיננו כאן
איננו

כי הכל כאן
העולם כולו
והארץ כאן
ואנחנו כאן

ואנחנו אנחנו
מה יש לדבר
אין מלבדנו
מישהו אחר